a. m.

AMIKOR AZ ÁLLAM VÁLLALKOZIK

PÁRATLAN OLDAL - LI. évfolyam 50. szám, 2007. december 14.

Meglepő volt, hogy a KSH találékonyságról és az új iránti fogékonyságról tett tanúbizonyságot 1992-ben, amikor megjelentetett egy remek dolgot. (Nem is tudom mással magyarázni, csak a rendszerváltás körüli idők lelkesültségével.) Tizenöt népszámlálás fontos adatait feltették két lemezre, és egy MAPSTAT nevű ügyes programmal 986 forintért elérhetővé tették a nagyérdemű közönségnek. (1992-ben ez igen drágának számított.) Megnézhettem például, hogy 1850-ben hogyan oszlott meg Magyarország népessége nemzetiség vagy vallás szerint, hány férfi és nő lakta. Vagy megnézhettem, hogy 1910-ben hányan laktak az országban, milyen volt a kormegoszlásuk, és milyen az iskolai végzettségük. Ha akartam, színes térképet készített az általam kért adatokból, ha nem, akkor táblázatot adott ki, és azt böngészhettem. Jó érzés, ha az embernek van a könyvespolcán ilyen, soha nem lehet tudni, mikor lesz szükség rá.

A minap egy régi adatra lett volna szükségem, levettem a polcról a lemezeket rejtő füzetet, és meglepődve tapasztaltam, hogy bizony elfelejtettem: az adatok régi típusú nagy lemezen (1.6 MB) vannak, és se égen, se földön nem találok már olyan számítógépet, amelybe ilyen lemezt bele lehet tenni. Én is többször cseréltem azóta gépet, barátaim, ismerőseim is. Gondoltam, biztosan frissítették a terméket, és áttették CD-ROM-ra. Talán még kedvezményt is adnak annak, aki igazolja, hogy megvette az eredetit. Felhívtam a KSH boltját, ott semmit nem tudtak mondani, ajánlották a könyvtárat. A könyvtárban az ügyfélszolgálatot ajánlották, ott pedig a népszámlálási osztályt. Sehol nem tudtak semmit. Elunva a telefonálgatást, írtam egy e-mailt, és erre végre egyértelmű válasz jött: "Tisztelt Uram! 2007. december 1-jén érkezett levelére válaszolva tájékoztatom, hogy a MAPSTAT nevű program adatai nem jelentek meg más hordozón. Ennél frissebb feldolgozással Hivatalunk nem rendelkezik."

Ha én tőkés lennék, és nem állami hivatalnok, biztosan nem így csináltam volna. Hiszen beleöltem egy csomó pénzt a program kidolgozásába, és rengeteg munkával feltöltettem adatokkal. Közben változik a technika? Sebaj, csak nem fogom hagyni, hogy ennyi pénz és munka elvesszen. Hiszen a megalkotás költségeihez képest filléres kiadás, hogy az egészet átrakassam CD-ROM-ra, és áruljam tovább ezt a soha el nem avuló terméket. Sőt, ha én tőkés lennék, még a programon is javíttatnék kicsit, és valamivel drágábban adnám. (Vallomás: állami hivatalnokként én se csinálnék magamnak plusz munkát. A fizetésemet így is, úgy is megkapom.)

a. m.